

บันทึก

เรื่อง การยื้ดบ้ำเห้จบบำนานูของจอมพล ถนอม กิตติขจร และจอมพล ประภาส จารุเสถียร

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ลับ - ด่วนมาก ที่ สร.๐๒๐๓/๑๔๓๖๙ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๑๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงการคลังรายงานว่ เนื่องจากจอมพล ถนอม กิตติขจร และจอมพล ประภาส จารุเสถียร ได้ขอลาออกจากประจําการ กองบัญชาการทหารสูงสุด กระทรวงกลาโหม ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ และมีสิทธิได้รับบำเห้จบบำนานูตามพระราชบัญญัติบำเห้จบบำนานูข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ จึงมีปัญหาว่าบำเห้จบบำนานูของบุคคลทั้งสองนี้เป็นทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายอายัดและตกเป็นของรัฐตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ สร.๓๙/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๗ และคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ สร.๔๐/๒๕๑๖ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๑๖ หรือไม่ จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลังชี้แจงแล้ว มีข้อเท็จจริงดังนี้ คือ จอมพล ถนอม กิตติขจร ได้ยื่นเรื่องราวขอรับบำเห้จบบำนานูเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๗ และจอมพล ประภาส จารุเสถียร ได้ยื่นเรื่องราวขอรับบำเห้จบบำนานูเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๑๗ แต่กระทรวงการคลังเห็นว่า มีปัญหาว่า เงินบำเห้จบบำนานูดังกล่าวนั้นเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายอายัดและตกเป็นของรัฐตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่ สร.๔๐/๒๕๑๖ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๑๖ และคำสั่งที่ สร.๓๙/๒๕๑๗ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๗ อันเป็นคำสั่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งการตามมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๑๕ หรือไม่ กระทรวงการคลังจึงได้มีหนังสือหารือไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๑๘

แต่ต่อมา เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๑๘ ศาลแพ่งได้มีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องเงินบำานูของจอมพล ถนอม กิตติขจร ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๐๘๙/๒๕๑๘ ระหว่างจอมพล ถนอม กิตติขจร กับพวก โจทก์ นายสัญญา ธรรมศักดิ์ กับพวก จำเลย โดยอ้างในคำสั่งว่า “... สำหรับคำฟ้องของโจทก์ข้อ ๑๕ เกี่ยวกับสิทธิรับเงินบำานูของโจทก์ที่ ๑ นั้น ไม่เกี่ยวข้องกับคำสั่งดังกล่าวมาแล้วของจำเลยที่ ๑ โจทก์จึงชอบที่จะฟ้องร้องขอให้ศาลบังคับได้ ปรากฏตามคำฟ้องของโจทก์ว่าจำเลยที่ ๒ มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินบำานูดังกล่าวให้โจทก์ที่ ๑ แต่ก็ยังไม่ยอมจ่ายให้ โจทก์ที่ ๑ ได้ให้ผู้แทนไปติดต่อขอรับหลายครั้งหลายหนจากจำเลยที่ ๒ฯ ก็ไม่จ่ายให้ตามคำฟ้องของโจทก์ดังกล่าวจึงปรากฏชัดว่า ผู้ที่โต้แย้งสิทธิของโจทก์ คือ จำเลยที่ ๒ โจทก์ที่ ๑ จึงชอบที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีเือกกับจำเลยที่ ๒ ได้ โจทก์ที่ ๑ จะฟ้องร้องจำเลยอื่นในประเด็นข้อนี้ด้วยมิได้ เพราะจำเลยอื่นมิได้โต้แย้งสิทธิของโจทก์ที่ ๑ อันจะก่อให้เกิดสิทธิฟ้องร้องแต่ประการใด...” และดังนั้น

โดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๘ ประกอบด้วยมาตรา ๑๗๒ ศาลแพ่งจึงมีคำสั่งให้รับคำฟ้องของจอมพล ถนอม กิตติขจร เฉพาะข้อ ๑๕ เรื่องเกี่ยวกับสิทธิรับเงินบำนาญ

เมื่อข้อเท็จจริงเป็นไปดังกล่าวนี้อแล้ว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) จึงเห็นว่า เมื่อการขอรับบำนาญของจอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นคดีที่ศาลได้รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่สมควรที่จะให้ความเห็นต่อไป ส่วนเรื่องบำเหน็จของจอมพล ประภาส จารุเสถียร ก็เป็นปัญหาที่มีข้อวินิจฉัยทำนองเดียวกับเรื่องบำนาญของจอมพล ถนอม กิตติขจร กระทรวงการคลังควรที่จะรอฟังผลการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวข้างต้น เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการของกระทรวงการคลังต่อไป

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๑๘